

KALEIDOSKOPO APDOVANOJIMAI: 2019 ir 2020 m.

Etiškos komunikacijos
apžvalga



Nacionalinė nevyriausybinių
vystomojo bendradarbiavimo
organizacijų platforma



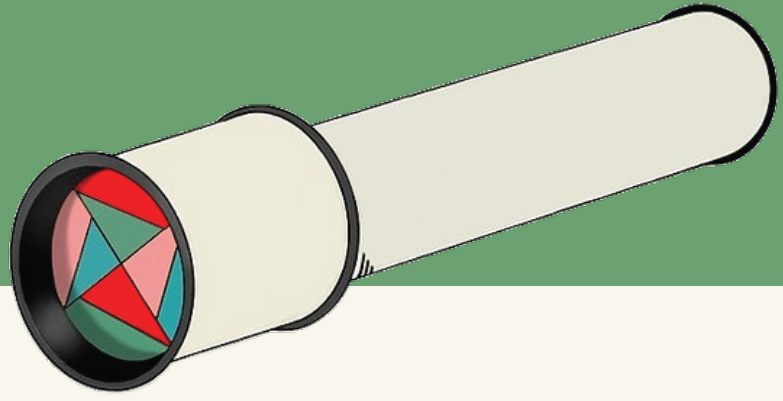
LIETUVOS RESPUBLIKOS
UŽSIENIO REIKALŲ
MINISTERIJA

VOLUNTEERING
for humanity



EU Aid Volunteers
We Care, We Act





Kaleidoskopo apdovanojimai

Tai apdovanojimai Lietuvos žiniasklaidoje publikuotų sveikintinių ir kritikuotinių straipsnių, kalbančių apie su tam tikrais iššūkiais susiduriančias valstybes ir regionus. Kai kuriose šalyse istorinės, politinės, ekonominės, socialinės, aplinkosaugos problemos ir/arba iššūkiai yra didesni nei kitur. Tačiau skurdas, kariniai konfliktai, gamtos stichijos ir kiti reiškiniai nėra savaimė suprantami, o turi labai konkrečias ir aiškias įvardijamas priežastis, kurias dažnai lemia išnaudojimo ir nelygybės pagrindū veikiantis dabartinis mūsų sukurtas pasaulis.

Kaleidoskopas mums simbolizuoja tai, kaip skirtingai galima vertinti nevienalytę valstybių realybę ir kokia ji pati gali būti dinamiška ir spalvota. Kartu tai yra ir apie tai, kaip gebame ir kiek renkames matyti, todėl Kaleidoskopo apdovanojimuose sveikinami tie straipsniai ir jų autoriai, kurie įžvelgia margą valstybių realybę, ir kritikuojami tie, kurie kuria jų stereotipinius neigiamus vaizdinius, nesigilina į situaciją, yra neetiški, siauro matymo.

Kodėl svarbu atkreipti dėmesį į šiuos tekstus?

Lietuvoje ir taip apie kitas kultūras kalbama nedaug, todėl tai, ką kalbame, turi būti kokybiška. Deja, neetiška ir netiksli komunikacija apie atskiras šalis ar net žemynus žiniasklaidoje ir kitose viešosiose erdvėse mums tapo įprasta. Dažnai tai vyksta dėl kritinio mąstymo trūkumo, tinkamos informacijos stokos, rasistinių pažiūrų, diskriminacijos kurstymo ar tiesiog neišmanymo ir nenoro pasidomėti giliau. Straipsniai, parengti remiantis klaidingais stereotipais, piešiant neigiamus, apgailėtinus vaizdus ar žeminančiais, neetiškai kalbantys apie valstybes ir jų žmones, yra vienas pagrindinių šaltinių, formuojančių klaidingą visuomenės supratimą bei kuriančių nuostatas, kurias dažnai nekvestionuodami perimame kaip savas. Bloga komunikacija diktuoja neteisingą diskursą visuomenėje ir kartu kuria ydingą, nelygiavertišką santykį tarp „mes“ ir „jie“, skatina stereotipinį, siaurą mąstymą.

Todėl, išryškindami tai, ką Lietuvos žiniasklaidoje šia tema radome blogiausio ir geriausio, siekiame keisti žmonių suvokimą apie skurdą ir valstybių vystymąsi, skatinti etišką komunikaciją, griauti valstybes supančius stereotipus ir mitus, mažinti žiniasklaidos stigmatizaciją. Siekiame parodyti, kad šalys ir regionai, su kuriais bendradarbiaujama pagal vystomojo bendradarbiavimo gaires, neturėtų būti vertinami ribotai ir vienpusiškai, ypač – viešojoje informacinėje erdvėje. Tikimės, jog ši iniciatyva padės suprasti, kaip (ne)reikia rašyti, atkreipti internetinių portalų ir laikraščių redakcijų dėmesį, siekiant, kad būtų atidžiau filtruojama ir įvertinama publikuojama informacija.

Nominuotieji straipsniai kalba labai įvairiomis temomis: autoriai pasakoja savo kelionių įspūdžius, humanitarinio darbo patirtis, ima interviu, rašo dienoraščio ar informacinio tipo tekstus – visus juos įdomu perskaityti ir įvertinti.

Kviečiame JUS skaityti ir balsuojant nuspręsti, kurie straipsniai iš keturių nominuotųjų mus pradžiuginusių ir nuvylusių kategorijose yra verti nugalėtojo vardo ir (ne)spalvoto Kaleidoskopo apdovanojimo!

Analizė

Visus metus analizuojame Lietuvos medijos kanalus, stengdamiesi surasti geriausių (ir blogiausių) straipsnių pavyzdžius

Kritika

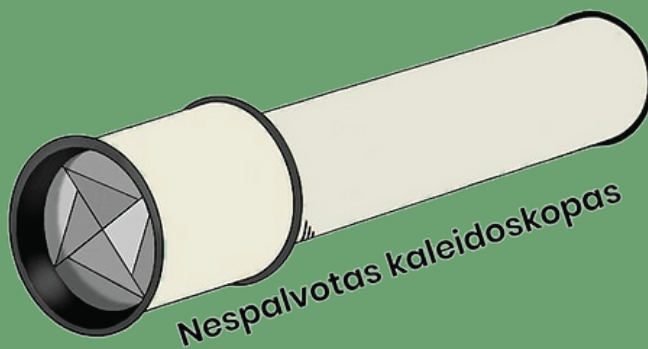
Vertindami surinktus straipsnius pasitelkiame profesionalų nuomonę - stengiamės remtis specialistų žiniomis

Balsavimas

Atrinkus geriausius ir blogiausius pavyzdžius, prašome publikos nuomonės - mums svarbu skaitytojų įvertinimas

Laimėtojai

Paskelbę nugalėtojus informacija pasidaliname su straipsnių autoriais, juos pasveikindami arba paskatindami tobulėti



Apdovanojimas straipsnių, kurie yra neetiški, perpildyti mitų, stereotipų, populistinių interpretacijų bei klaidingų apibendrinimų, ir kurių autoriai negeba įžvelgti margos valstybių realybės



PASAULIS KIŠENĖJE > KELIONIŲ ISTORIJOS

Publikuota: 2020 rugsėjo 20d. 21:11

A.Morkūnas leidosi pas Papua gentis: strėlės žmonėms, taukais tepami kūnai ir vogtų daiktų turgus



A.Morkūno/Journey.lt nuotr. / Žygis per Dani kaimus

Autorius: Algirdas Morkūnas, Journey.lt

Šaltinis: Journey.lt



Algirdas Morkūnas
„A. Morkūnas leidosi pas Papua gentis: strėlės žmonėms, taukais tepami kūnai ir vogtų daiktų turgus“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Viena ryškiausių teksto problemų – tai termino „papasai“, įgavusio žeminančią prasmę, vartojimas. Lygiai kaip „čiurkos“, „babajai“ ar kiti rasistiniai, žmogaus orumą neigiantys ir tik juos vartojančiųjų neišprusimą demonstruojantys žodžiai, „papasai“ mūsų sukonstruotame kultūriname kontekste reiškia necivilizuotus, kvailus padarus. Tekste randama ir „skurdo pornografijos“, „baltojo gelbėtojo“ komplekso, ydingų generalizacijų išraiškų. Vakarų Papua piliečių gyvenimo praktikos vis begėdiškai pašiepiamos. Vakarų Papua – itin jautrus regionas, nualintas opresijų ir intensyvios militarizacijos. Nejaugi tikrai kelionės metu pavyko „užfiksuoti“ tik tokius paviršutiniškus ir žeminančius Papua realybės aspektus? Be gilesnio konteksto ar bandymo įsigilinti į vietines aplinkybes pateikti pastebėjimai skaitytojus supažindina ne su Vakarų Papua žmonėmis ir kultūra, o joje besilankančiojo arogancija ir ribotumu.

Lietuvis stebėjo neįtikėtiną džunglėse gyvenančios genties kasdienybę: tai pats šlykščiausias mano matytas kaimas (207)

Algirdas Morkūnas, journey.it,
www.DELFI.lt
2020 m. spalio 5 d. 18:55



Manęs laukia septynių valandų kelionė valtimi, ir, kaip tyčia, oras vėl suprastėja. Vieną valandą šviečia saulė, o kitą jau lyja lietus. Ir taip – visą dieną. Tačiau oras šiltas, todėl nebaisu. Plaukiant motorine valtimi ant kranto matyti stovintys papusai. Vieni mojuoja, kiti žvejoja, tačiau visi stebi, koks čia baltas veidas šmėžuoja valtėje.



Algirdas Morkūnas

„Lietuvis stebėjo neįtikėtiną džunglėse gyvenančios genties kasdienybę: tai pats šlykščiausias mano matytas kaimas“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Algirdo Morkūno straipsnių serija ignoruoja bet kokius etiškos komunikacijos standartus ir gaires. Tokie epitetai kaip „šlykščiausias mano matytas kaimas“ straipsnio antraštėje rodo neoriginalų ir netinkamą būdą pasipelninti savo skaitytojų sąskaita, siekiant sugeneruoti žiūrimumą „clickbite“ principu. Autorius nesistengia slėpti, jog Korowai etninės grupės atstovai jo patys į svečius nesikviečia – tam jam reikia dovanoti cigaretes, jog jie labiau „prisileistų“. Tai ne vienintelis palyginimas tekste, kurio autorius sistemingai siekia etninės grupės gyventojus sulyginti su kaimo gyvuliais, o jų gyvenimo vietą – su kiaulide. Pasakojimo lygis dažnai primena patyčias, kuriose aiškiai jaučiama baltojo vyro viršenybė prieš likusį pasaulį.



Indrė Šlikaitė

„Simona Albavičiūtė-Bandita apie netikėtas sužadėtuves Zanzibare: įtarė kitą datą“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Straipsnyje pateikiami Zanzibaro visuomenės vertinimai ir trikdai, ir liūdina. Masajų etninės grupės nariai sudaiktinami, jie prilyginami „vaikštančioms salos dekoracijoms“. Panašus vertinimas skiriamas ir kitiems salos gyventojams, dažnai jaučiamas straipsnio veikėjų paternalistinis ir žeminantis požiūris į Zanzibaro žmones, kurie pasakojime atstovauja prastuomenę, „kovojančių už savo būvį“. Afrika ir Zanzibaras dažnai sudedami į vieną bendrą kategoriją, nesistengiant valstybės atskirti kaip individualaus vieneto, pritaikant klišinius stereotipus ir apibūdinimus visam žemynui. Nuvilia tai, kad Simona Albavičiūtė-Bandita, subūrusi nemažą sekėjų ratą, savo tribūną išnaudoja paviršutiniškam „egzotiškos Afrikos“ įvaizdžio kūrimui ir tokiu būdu praleidžia galimybę savo auditoriją edukuoti įvairios ir kompleksiškos Zanzibaro visuomenės klausimais.

Pažintis su etiopais: kalašnikovai ir bėgimo varžybos



Kelionių organizatoriaus „GRODA“ nurod. / Koro genties berniukas, Etiopija

Autorius: Geografas, kelionių organizatoriaus „GRODA“ kelionių vadovas Rytas Šalna

Setena: Agi Partneris turizmas



Per televizijos žinias kartais šmėkšteli vaizdai, kaip tai vienoje, tai kitoje Afrikos šalyje kariaujama, plieskiasi pilietiniai neramumai, grobiami įkaitai, užimami vyriausybiniai

Rytas Šalna
„Pažintis su etiopais: kalašnikovai ir bėgimo varžybos“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Straipsnyje apie Etiopijoje gyvenančios genties žmones kalbama nepagarbiai ir žeminančiai. Taip pat autoriaus daromos ydingos generalizacijos visam Afrikos žemynui, piešiamas perdėtai negatyvus realybės vaizdas. Ir vis tik pagrindinė šio straipsnio problema busių vietinių moterų ir jų kūnų objektizavimas (sudaiktinimas) – ar etiška šitaip aptarinėti moteris bet kur, ne tik Afrikoje? Ar tai, jog jos atrodo „kitokios“, leidžia mums jas taip nužmoginti? Tokiai komunikacijai apibūdinti gali būti vartojamas terminas „skurdo pornografija“.

Lietuvių medžioklės Afrikoje įspūdžiai – daugeliui tokia kelionė išlieka svajone (papildyta) (0)

DIENOS TEMA ŪKIS MEDŽIOKLĖ 2019 Kovo 29 - 09:40

Autorius: Agroeta



Lietuvių medžioklės Afrikoje įspūdžiai – daugeliui tokia kelionė išlieka svajone (papildyta)

Agroeta
„Lietuvių medžioklės Afrikoje įspūdžiai – daugeliui tokia kelionė išlieka svajone“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Dėl tokių kaip šis straipsnių Lietuvos žiniasklaidoje kuriamas ir palaikomas Afrikos kaip „egzotiško“, „laukinio“ krašto, kurį galima išnaudoti ir vartoti savo užgaidoms, įvaizdis. Tokie primityvūs naratyvai paslepia realybės įvairovę ir kompleksiskumą, nutyli trofėjų medžioklės reikšmę žemynui, sudaiktina žemyno gyvąjį pasaulį bei tarp „vakariečių“ ir Afrikos kuria nelygiavertišką, išnaudotojišką santykį. Problema, matyt, ne tik tame, kaip rašoma apie medžioklę Afrikoje, bet kad apie tai apskritai rašoma.

Kenijoje savanoriavusi lietuvaitė apie skaudžią vietinių realybę: jie uosto klįjus tam, kad nenorėtų valgyti (226)



Modesta Meškė
DELFI fotožurnalistė
2017 m. lapkričio 28 d. 20:24



Afrika – visiems žinomas, tačiau mažai kam pažįstamas žemynas, tarp Atlanto ir Indijos vandenynų, kur daugelyje vietų alinantis karštis vyrauja vasarą, o žiemą temperatūra nukrenta iki 10–25 laipsnių Celsijaus. Afrikoje ne tik didžiausias gimstamumas, bet ir didžiausias mirtingumas, kurį lemia prastos sanitarinės sąlygos, maisto stygius, medicininio aptarnavimo trūkumas, dažni ginkluoti konfliktai, nusikalstamumas. O pilietiniai **karai ir badas** – įprastas reiškinys šiame pasaulio krašte.



Modesta Meškė
„Kenijoje savanoriavusi lietuvaitė apie skaudžią vietinių realybę: jie uosto klįjus tam, kad nenorėtų valgyti“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Interviu pristatomais dramatiniais negandų, ligų ir nesibaigiančio skurdo vaizdiniais ne tik paminamas vietinių žmonių orumas, bet ir išryškinama viršesnioji, neliečiamoji atvykėlio baltaodžio pozicija. Gal taip pagarbiai ir teigiamai, kaip mergina kalba apie Kenijos gamtą, galima kalbėti ir apie jos žmones bei jų gyvenimus? Tokiai komunikacijai apibūdinti gali būti vartojamas terminas „skurdo pornografija“. Straipsnį vainikuoja ydinga generalizacija: „Afrika yra nuostabi, neatrasta ir neišsivysčiusi šalis“. Atskirai galima paminėti žurnalistės klausimus, kupinus išankstinių nusistatymų ir suponuojančius visą, kas blogiausia.

PASAULIS KISENĖJE > KELIONIŲ ISTORIJS

Publikuota: 2019 rugsėjo 10d. 21:02

Prošvaistė Mikaičių kelionėje po Rytų Timorą – lyg tabore rastumėt trijų „Michelin“ žvaigždžių užėigą



V.Mikaičio nuotr. / Bandos jūros pakrantė

Autorius: Vaidas Mikaitis

Šaltinis: 15min



Vaidas Mikaitis
„Prošvaistė Mikaičių kelionėje po Rytų Timorą – lyg tabore rastumėt trijų „Michelin“ žvaigždžių užėigą“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Apie Rytų Timorą ir jo žmones, aplinką ir buitį šioje straipsnių serijoje kalbama labai nepagarbiai, žeminančiai ir pašaipiai. Tebūnie tai satyra ar reklaminis triukas, vis tik toks vaizdavimas žiniasklaidoje yra nepriimtinas – juk kalbama apie valstybę. Straipsniuose pasitelkta satyra nėra pakankamai akivaizdi ar aiški, kad, neturėdami konteksto, žmonės ją perprastų. Todėl šitaip tokie tekstai ir jų autorių nusistatymas ir toliau žaloja ne tik tų valstybių žmones, bet ir mus. Kai Lietuvoje ir taip mažai apie tai kalbama, tokie tekstai lengvai formuoja skaitytojų pasaulėžiūrą. Taip, Rytų Timoras neginčijamai yra su daug problemų susidurianti valstybė, tačiau ar skurdi, sunki valstybės situacija apskritai yra tokia jau puiki medžiaga satyrai?

Prisiminimai apie Afriką įkvėpė ne tik dar vienai knygai, bet ir tvariai pavasario kolekcijai



Rasa Rožinskienės kolekcija © Asmeninio archyvo nuotr.

Alfa Pramogos
2020-04-15 16:29

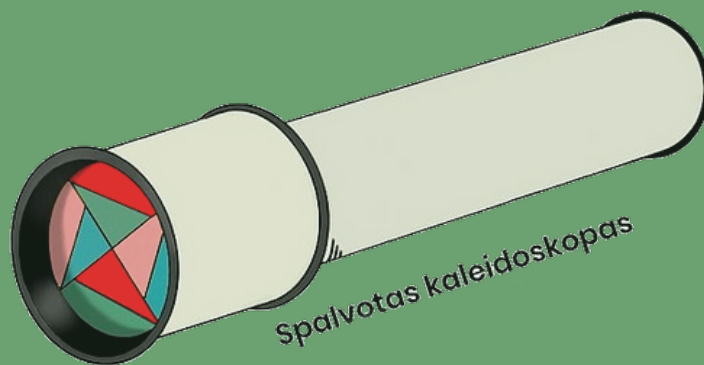


Rasa Rožinskienė
„Prisiminimai apie Afriką įkvėpė ne tik dar vienai knygai, bet ir tvariai pavasario kolekcijai“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Straipsnio pradžioje autorė pamini, jog kelione siekė paneigti visuomenės stereotipus apie Pietryčių Afriką, tačiau ironiška, kad savo pasakojimu ji juos tik sustiprina. Yra kuriamas nuolatinis primityvaus, „paprasto“ ir egzotiško žemyno įvaizdis, pamirštant ir dažnai ignoruojant faktą, jog Afrikos šalys, lygiai taip pat kaip ir visos kitos, aktyviai dalyvauja XXI amžiaus gyvenime. Vaizduojamos skurdžios buities scenos neturi paaiškinimo, autorė jas lygina su Vakarų pasaulio vartojiskumu, nesuteikdama jokie konteksto. Pats žemynas pristatomas kaip „pirmaujančiojo“ baltaodžio europiečio dvasinis išsigelbėjimas, kuriame būtina apsilankyti, tam kad save galėtum palyginti su „savitais“ ir „trečiaisiais“ Afrikos šalių gyventojais. Deja, bet panašaus pobūdžio straipsniai tik pažeidžia ten gyvenančių žmonių orumą, ypatingai jei jų gyvenimas tampa turistų atrakcija.



Apdovanojimas straipsnių, kurie etiškai ir įvairiapusiškai pasakoja apie valstybes ir jų žmones, ir kurių autoriai geba pagrįstai įvertinti bei įdomiai ir patraukliai perteikti sudėtingą jų realybę



4 metus Palestinoje dirbusi Elena: dominuojanti vakarietiška lyčių lygybės samprata negali būti pritaikoma visiems



Asmeninio archyvo nuotr. / Elena Valainytė tradiciniu palestiniškiu apdaru (karėje). Palestiniškių šeima



Kristina Aržuolaitienė
Dienos redaktorė

Šaltinis: 15min



Kristina Aržuolaitienė
„4 metus Palestinoje dirbusi Elena:
dominuojanti vakarietiška lyčių lygybės
samprata negali būti pritaikoma visiems“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Palestina ir moterų teisės nėra žodžių junginys, kuris didžiajai daliai žmonių dera tarpusavyje. Straipsnis apie Eleną Valainytę, dirbančią UN Women Palestinoje, yra puikus pavyzdys, kaip galima kalbėti apie lyčių lygybę skirtingų kultūrų ir religijų kontekste. Palestinoje gyvenančios moterys pristatomos kaip stiprios lyderės ir asmenybės, kurios visais būdais stengiasi atskleisti savo potencialą. Nors dažnai įsivaizduojame Palestiną kaip problemų prislėgtą kraštą, tačiau straipsnyje atskleidžiama, kad lyčių lygybės temos rémuose situacija Lietuvoje ir Palestinoje yra labai panaši – abiejose šalyse lyčių lygybės tikslai nėra pasiekti.

MŪSŲ KOMENTARAS



TEKSTAS VISUOMENĖ

Interviu autorė: Ina Šilina
Fotografai: Artūras Morozovas, Marta Klinava
Vertėja: Dorota Sokolovska
Redaktorė: Benedita Januševičius

2018 rugpjūčio 24

INTERVIU SU BALTARUSIDA I AKTYVIZMASU COMETA

Baltarusių protestai. „Moterų balsai susilieja į vieną“. Pirmą dalis

Ina Šilina, Artūras Morozovas, Marta Klinava, Dorota Sokolovska, Benedita Januševičius
„Baltarusių protestai. „Moterų balsai susilieja į vieną“. Pirmą dalis“

[Skaityti](#)

Interviu su filmo „Užjūris“ režisiere apie moterų solidarumą ir ekonominę Filipinų situaciją



Kėdės iš rež. Sung-e Yoon filmo „Užjūris“ („Overseas“, 2019 m., Belgija, Prancūzija, 90 min.)

Aukse Podolskytė

„Interviu su filmo „Užjūris“ režisiere apie moterų solidarumą ir ekonominę Filipinų situaciją“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Interviu dokumentinio filmo kūrėja pasakoja apie filipinietes moteris ir kokią įtaką globalizacija turi moterų darbo sektoriui. Didelė pagalbinių moterų paklausa Viduriniuosiuose Rytuose ir Vakarų valstybėse sukūrė atskirą moterų emigrančių srautą iš Filipinų. Interviu detalizuoja tokių emigrančių pasirengimo, o vėliau ir darbo procesą, stengiasi situaciją pristatyti kaip daugialypę patirtį, kuri nėra tik teigiama ar neigiama. Straipsnis svarbus ir Lietuvos kontekste, kur darbuotojai iš Filipinų nėra taip pažįstami, kaip kitose Europos šalyse, tačiau dažnai sulaukia nereikalingų stereotipų bei priešpriešos.

Lietuvė papasakojo, kaip atrodo tikrasis XXI amžiaus moters gyvenimas Irako Kurdistane (28)

Judita Gabriūnaitė

www.DELFI.lt

2020 m. spalio 13 d. 18:46



Foto: Shutterstock

Judita Gabriūnaitė

„Lietuvė papasakojo, kaip atrodo tikrasis XXI amžiaus moters gyvenimas Irako Kurdistane“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Straipsnio autorė pasakojimu siekia sugriauti mitus apie Kurdistaną ir jo moteris. Judita Gabriūnaitė neapsiriboja tik detalėmis, skaitytojams apibūdinama šeimos ir visuomenės struktūras bei moterų rolę jų viduje. Paneigiami stereotipai, kurie musulmonės moteris vaizduoja kaip situacijos įkaitės – Kurdistano kultūros ir religijos mišinyje gyvena, (o ne tik egzistuoja!) laisvos, šiuolaikiškos ir nepriklausomos moterys.

KL.B > Laisvalaikis ir kultūra / Žvaigždės ir gramogos / Kelionių organizatorė apie Afriką: Šiame žemyne kasdien junti nuotykių skonį

Kelionių organizatorė apie Afriką: šiame žemyne kasdien junti nuotykių skonį

2019-06-30 22:00:00 Irma Laužikaitė

Spausdinti Teksto dydis: a a



Ir darbe, ir gyvenime kelionių organizatorei Gabrielėi Štaraitėi neretai tenka įrodinėti, kad Afrika yra įdomi. "Žinios iš Afrikos visada atrodo blogos: badas ir ligos, diktatoriai ir perversmai, brakonieriai ir

Irma Laužikaitė
„Kelionių organizatorė apie Afriką:
šiame žemyne kasdien junti nuotykių
skonį“ (Interviu su Gabriele Štaraitė)

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Šis interviu yra geras pavyzdys, kaip galima etiškai ir nesiremiant stereotipais dalintis savo kelionių įspūdžiais. Gabrielė Štaraitė, atsakydama į klausimus, kritiškai vertina ne tik Lietuvos žiniasklaidoje dažnai piešiamą ydingai tamsų ir negatyvų, mitų pilną Afrikos vaizdą, bet ir permąsto savo, kaip keliautojos, veiksmus ir jų etiškumą. Tekste stengiamasi sugriauti nusistovėjusius stereotipus, pabrėžti žemyno valstybių skirtingumą, įvertinti jų socialinius kontekstus, pateikti skaitytojui vertingos informacijos.

Ko garsiausių pasaulyje restoranų šefai pirkti vyksta į Kambodžą?



Ieva Bašaroviėnės nuotr. / Vertingiausių pasaulyje – Kompot pipirų atrinkimas reikalauja itin kruopštaus darbo

Autorius: Tomas Bašarovas, Ieva Bašaroviėnė

Šaltinis: 15min

f 103 t c + 2

Tomas Bašarovas, Ieva Bašaroviėnė
„Ko garsiausių pasaulyje restoranų šefai
pirkti vyksta į Kambodžą?“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Tekstas parašytas neturint jokių išankstinių nusistatymų ir nesivadovaujant klaidingais stereotipais apie visą valstybę. Čia viskas vertinama objektyviai – nėra tik blogai ar gerai, juoda ar balta. Nors straipsnio dėmesio centras yra Kambodžos virtuvė ir kulinariniai atradimai, tai pateikiama kartu su visos šalies, jos istorijos, miestų kontekstu. Vaizdingai ir įkvepiančiai pasakojantis tekstas leidžia sužinoti ne tik atsakymą į straipsnio antraštėje iškeltą klausimą, bet, atrodo, net pajauti bendrą tikrąją Kambodžos dvasią.

ANDRIUS SLAVUCKIS
2019 07 12

Kiek Jemene karo

Nuo 2011 m. dirbu logistu tarptautinėje humanitarinės pagalbos organizacijoje „Gydytojai be sienų“ (*Médecins Sans Frontières*, MSF). Per tuos metus dukart dirbau choleros gydymo centre Haityje, Pietų Afrikoje prisidėjau prie labai sėkmingo ŽIV ir tuberkuliozės gydymo projekto įkūrimo ir valdymo, dalyvavau bandymuose pradėti psichosocialinės pagalbos projektus porevoliucinėje Libijoje, vadovavau MSF ligoninei pabėgėlių centre Pietų Sudane, prisidėjau prie ligoninės statymo Ebolos viruso epicentre Siera Leoneje, vadovavau MSF logistinėms operacijoms Centrinės Afrikos Respublikoje, Serbijoje ir Indijoje. 2017 m. keletą mėnesių praleidau Jemene, kur mokiau vietinius logistus MSF standartų ir turėjau galimybę savo akimis pamatyti šį nuostabų kraštą ir patirti bene labiausiai užmirštą šių dienų konfliktą. Viliuosi, kad šis reportažo tipo tekstas apie mūsų darbo kasdienybę, sunkumus ir situaciją šalyje paskatins skaitytojus labiau pasidomėti Jemenu ir „Gydytojais be sienų“. Norėčiau padėkoti Giedrei Steikūnaitei už prisidėjimą redaguojant šį tekstą, taip pat už geras įžvalgas ir jautrumą.



Andrius Slavuckis
„Kiek Jemene karo“

[Skaityti](#)

MŪSŲ KOMENTARAS

Išsamus ir jautrus Andriaus Slavuckio, dirbančio tarptautinėje organizacijoje „Gydytojai be sienų“, pasakojimas apie Jemeną yra geras pavyzdys, kaip puikiai žiniasklaidoje galima perteikti savo humanitarinio darbo ar savanorystės patirtį. Karo alinamas Jemenas pristatomas kartu su visu reikalingu kontekstu, o jo žmonės – ne kaip bejėgiai ar pasmerktieji, o veikiau sunkių aplinkybių įkaitai. Autorius puikiai aptaria tiek daug: valstybės praeitį, politinę, karinę situaciją, pagrindines problemas ir pavojus, savo, kaip organizacijos darbuotojo, patirtis, pavienių žmonių istorijas ir net poetiškai nukrypsta į kasdienybės vaizdus.

Savanorystės turizmas: nori padėti, bet imi kenkti – kur verčiau nevykti ir ko nedaryti?



Asmeninio albumo nuotr. / Madara su savo mokiniais.



Dovilė Jablonskaitė
Aktualių žurnaliste

Šaltinis: 15min



Dovilė Jablonskaitė
„Savanorystės turizmas: nori padėti, bet imi kenkti – kur verčiau nevykti ir ko nedaryti?“

[Skaityti](#)



MŪSŲ KOMENTARAS

Svarbus ir reikalingas straipsnis, iš Lietuvai naujos perspektyvos diskutuojantis apie savanorystę Afrikoje, Azijoje ar Lotynų Amerikoje ir jos ydas, – todėl straipsnio autorę galima sveikinti vien už iniciatyvą. Straipsnio argumentai autorės surinkti ne tik lietuvės (Madaros Žgutės) pasakojimo pagrindu, bet ir užsienyje, savo iniciatyva išvykus kalbinti šios srities specialistų. Tekstas kviečia kritiškai mąstyti, įvertinti ne tik savanorystės organizacijų ir našlaičių namų veiklos adekvatumą, bet ir savo asmeninį indėlį.

Papildomi detalūs komentarai



PASAULIS KIŠENĖJE > KELIONIŲ PULSAS

Publikuota: 2019 gegužės 25d. 16:02  

Ką laukinių gyvūnų medžioklė Afrikoje sako apie mus?



„Reuters“/„Scanpix“ nuotr. / Medžioklė Afrikoje

Autorius: Giedrė Steikūnaitė

Šaltinis: 15min



Neseniai tinklalapyje, skelbiančiame agroverslo naujienas, pasirodęs rašinys apie lietuvių medžioklės Namibijoje įspūdžius, iliustruotas besišypsančių vyrų su šautuvais ir šalia gulinčių jų nužudytų gyvūnų nuotraukomis, sukėlė pasipiktinimą. Tam priežasčių yra ne viena, daug jų įvardyta skaitytojų paliktuose komentaruose. Tačiau minint tarptautinę Afrikos dieną (gegužės 25 d.) ir Lietuvoje šiuo metu jau kelintus metus iš eilės vykstant renginių ciklui „Afrikos dienos“, verta pasigilinti ir į platesnius šios istorijos aspektus: kaip ir kodėl kuriamas realybės neatitinkantis Afrikos naratyvas? Kaip jo išvengti?

[Skaityti](#)

Vakarų Papua iš arti: viešas atsakas į stereotipų kupiną rašinį



AFP/„Scanpix“ nuotr. / Protestas Indonezijoje už Vakarų Papua laisvę

Šaltinis: Vystomojo bendradarbiavimo platforma



Rugsėjo pabaigoje *15min.lt* skiltyje „Pasaulis kišenėje“ publikavo rašinį „A.Morkūnas leidosi pas Papua gentis: strėlės žmonėms, taukais tepami kūnai ir vogtų daiktų turgus“, kuriame p. Algirdas pasakoja įspūdžius iš dvi savaites trukusio apsilankymo Vakarų Papua. Mes, Nacionalinė nevyriausybių vystomojo bendradarbiavimo organizacijų platforma (VB Platforma), nuoširdžiai palaikome siekius geriau pažinti pasaulį, tačiau esame įsitikinę, kad tai turi būti daroma pagarbiai, atsakingai ir etiškai.

Skaityti

Komunikacijos gairės

Kadangi šia iniciatyva siekiame parodyti, kokia išties turėtų būti komunikacija apie įvairias valstybes, skatiname visus – straipsnių autorius, redaktorius ir balsuotojus – pasisiųsti ir susipažinti su naudingomis komunikacijos gairėmis ir, žinoma, jomis naudotis.



Vystomojo bendradarbiavimo komunikacijos gidas: Lietuvos ir pasaulio praktikos, 2018 (Vystomojo bendradarbiavimo platforma)

The Illustrative Guide to the Dóchas Code of Conduct on Images and Messages, 2014 (The Irish Association of Non-Governmental Development Organisations)



Vystomojo bendradarbiavimo komunikacijos gairės (Kurk Lietuvai)

Kas mes?



Nacionalinė nevyriausybinių vystomojo bendradarbiavimo organizacijų platforma

Vystomojo bendradarbiavimo platforma (Nacionalinė nevyriausybinių vystomojo bendradarbiavimo organizacijų platforma) – tai vystomojo bendradarbiavimo srityje dirbančias organizacijas iš Lietuvos vienijanti asociacija. Šiuo metu Vystomojo bendradarbiavimo platforma vienija 20 narių. Vystomojo bendradarbiavimo platforma įsteigta 2007 m. kovo 29 d.

Vystomojo bendradarbiavimo platforma dirba tam, kad Lietuvoje stiprėtų įvairioms kultūroms atvira, pilietiška ir demokratiška visuomenė, būtų išplėtos galimybės Lietuvos NVO dalyvauti tarptautinėse vystomojo bendradarbiavimo veiklose, būtų ugdomi jų gebėjimai. Atstovaujame nevyriausybines vystomojo bendradarbiavimo, humanitarinės pagalbos, globalaus švietimo organizacijas Lietuvoje, Europos Sąjungoje (ES), kitose tarptautinėse organizacijose, aktyviai dalyvaujame formuojant ir įgyvendinant ES ir Lietuvos Vystomojo bendradarbiavimo politiką.

Turite klausimų ar pastebėjimų?

Susisieki!

justina@vbplatforma.org
868680676

<http://www.vbplatforma.org/LT>